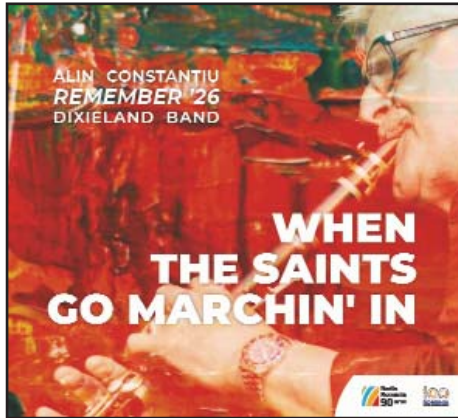

OCTOBER SONGS – noi daruri discografice

După un răstimp estival cu multe... grade plus un septembrie precumpănitor torid, iată că anotimpul autumnal și-a intrat efectiv în drepturi abia în vijeliosul octombrie! Și odată cu el – căci cum altfel, nu-i așa, toamna se numără bobocii (de rață? de găscă? de lebădă?) – ne-a bucurat lansarea a trei producțiuni discografice eclozate din ouăle măiestriei, în arealul de apartenență al genului ce face obiectul preocupărilor noastre, jazz-ul. Drept care înserăm în rândurile de față succinte considerente asupra lor, fără a intenționa în vreun fel, a-i face concurență prietenului recenzent FSU.

Editura Casa Radio – bravo ei! – și-a făcut o datorie de conștiință față de unul dintre instrumentiștii improvizaatori cei mai apreciați ai **Big band-ului** din str. General Berthelot, regretatul clarinetist și saxofonist **Alin Constanțiu** (12 august

1939 - 28 martie 2011), prin cumularea pe un CD purtând genericul „When The Saints Go Marchin' In” a nu mai puțin de 21 înregistrări din fonoteca instituției media, realizate la începutul actualului mileniu de grupul „Remember '26”, septet dixieland alcătuit exclusiv din componenți ai amintitului Big band. Prin urmare, **Alin Constanțiu** - clarinet, saxofon tenor, lider, **Ioan Păun** alternativ cu **Silviu Albei** la trompetă, **Corneliu Meraru** - trombon, **George Natsis** - pian, **Marian Georgescu** - gitară, **Eugen Tegu** - gitară bas, **Marian Toroimac** - baterie plus vocalistul invitat **Berti Barbera** și-au încordat strunele talentului și ale experienței profesionale spre a reconfigura în spirit cât mai apropiat de autenticul ambient stilistic al *jazz-ului tradițional* și *clasic swing*, piese celebre din primele decenii ale veacului trecut. Fiindcă așa cum afirma ilustrul trompetist de culoare **Wynton Marsalis** – „în jazz-ul tradițional se regăsesc în germene toate elementele evoluției de mai târziu a genului”, admirabilele cover-uri conferite de susamintiții interpreți unor teme ce au făcut istorie în evoluția genului,

precum „Rosetta”, „I've Found A New Baby”, „Cheek To Cheek”, „An American In Paris”, „I Can't Give You Anything But Love”, „Indiana”, „Alexander's Ragtime Band”, „St. Louis Blues”, „Mack The Knife”, „Jeepers Creepers” fac deliciul melomanilor, *inclusiv* (ori preferabil *mai ales*) grație inspiratelor contribuții improvizatorice. Așadar – remember twenty six... mai pe românește spus, spre delectarea auzului, să rememorăm împreună jazz-ul anilor '20 și următorii!

Și dacă vorbim de cover-uri, ne bucură să revelăm lectorilor acestor rânduri un surprinzător de reușit omagiu peste

timp adus șlagărelor autohtone inter- și post-belice. Și firește, implicit acelor compozitori al căror ADN creativ s-a transgresat în substanța acelor hituri! Meritoriu responsabil cu împlinirea intenției de a elabora noul album „Nopti cu lună-n București”, cu selecția setlistului, cu reunirea amplului aparat orchestral cuprinzând instrumente de sulflat, de coarde și o secție ritmică din care a făcut parte ca baterist (laolaltă 27 instrumentiști) a fost **Tudy Zaharescu** – mai curând cunoscut ca experimentat ritmician și abia mai nou în ipostaze de compozitor, aranjour, dirijor. Drept personaj de asemenea definitoriu pentru calitatea discului s-a impus aranjourul american **Doug Walter**, veritabil maestru al mixării culorilor timbrale în orchestrații ample, învăluitoare, de înaltă ținută, cum rar se mai fac auzite în zilele noastre. Și nu în ultimul rând și-au pus amprente inconfundabile pe rostirea solistică a melodiilor, în principal **Ana Mardare**, vocalistă de intensă vibrație afectivă, posesoarea unui glas pregnant, suplu, deosebit de plăcut și, în două dintre cele nouă secvențe ale CD-ului, cântăreața de o aparte fervoare și implicare interpretativă

Nidia Moculescu. Fie că ne referim la „Nopti cu lună-n București”, șlagărul-titlu al albumului, datorat lui **Sile Dinicu**, fie la piesele „Vrei să ne-ntălnim sâmbătă seara” și „Astăzi e ziua ta” de **Ion Vasilescu**, „Prieten drag” de **Radu Șerban**, „Merit eu” de **Vasile Veselovski**, „Să-mi cânti cobzar” – autor **Eugen Seno Ionescu**, „Oameni” de **Marius Țeicu** ori „Singurătatea mea” de **Horia Moculescu**, apare simptomatic harul, capacitatea inventivă a făuritorilor unor lumi de frumuseți fără vârstă, lesne de reținut și fredonat. Și pentru a demarca granița capilară dintre componentele *fuziunii pop-jazz*, menționăm aportul improvizatoric al gitaristului **Jean Stoian** și al orchestratorului **Doug Walter** la pian. La cele opt amintite șlagăre, **Tudy Zaharescu** a ținut să memoreze pe disc și un succes propriu, compoziția numită „Mereu învingător” cântată de **Ana Mardare**, care este și autoarea versurilor.

Urmând discului de autor dedicat aceleia care a fost **Marius Popp** – unul dintre „monștrii sacri” ai jazz-ului nostru, **Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România** a dat la iveală în colecția „Antologia Muzicii Românești: Jazz Music” un al zecelea album concretizat ca **Portret componistic Cătălin Țircolea**. Prolific izvoditor de albume (prezentul CD purtând numărul 24 în discografia proprie a autorului interpret!), **Cătălin Țircolea** ne-a dăruit și și-a cadorsit sieși un convingător rezumat sonor-expresiv al creației, un summum ce include patrusprezece secvențe pe care le-a configurat / cenzurat în complexa postură de poli-instrumentist, de compozitor, aranjour, producător, regizor muzical. De la descoperirea de către artist a *naiului* în 1970 și focusarea interesului asupra acestui instrument constituind pentru el de atunci înaintea principala sursă de sunet la care s-a raportat întreaga carieră interpretativă fulminantă, în țară și peste hotare, preocupările și realizările sale s-au diversificat benefic. Asimilate drept auxiliii ale măiestriei, *sintetizatorul*, *vioara* și *naiul*, mai ales *naiul* au constituit ulterior reperele timbrale ale celor trei albume discografice „Synvionai”, (2007 – 2013) cărora le aparțin selecțiunile compendiului de față. Fie că este vorba despre piesele „Do It”, „Caribbean Cha Cha”, „Love Under The Moonlight”, „Balada 9” aparținând celui dintâi disc al trilogiei amintite, fie despre compozițiile

de lexic modal, structură arhitectonică și expresivitate tipice contextului *blue* cuprinse în „Synvionai II” precum „Mr. Blue”, „In A Blue’s Tone”, ori despre „Sketches Of Absurdistan”, „Dr. Music”, „Cat Samba” din discul nr. 3, datele de ambient rămân caracteristice universului sonor și de simțire „marca Tîrcolea”. Protagonistul s-a implicat multiplu ca interpret uzitând atât instrumentele propriu-zise cât și cele sintetizate electronic (*semplerizate*) dar a apelat deopotrivă la eminenți colaboratori: basistul **Decebal Bădilă**, ghitaristul **Nicu Patoi**, saxofonistul **Cristian Soleanu**, vocalista **Simona Nae**.

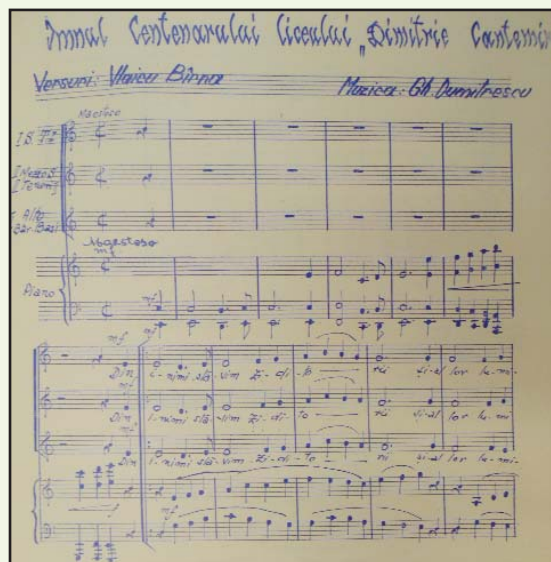
Un al patrulea album discografic de jazz, finalizat ca muzică, grafică și captare sonoră / masterizare își așteaptă rândul la editare de către label-ul A & A Records: „Mioritic Stuff” al grupului „**Balkanamera Jazz Q**” condus de **Liviu Mărculescu**...

Florian LUNGU

Răzlețe

✧ În luna octombrie, Colegiul național “Cantemir Vodă” din București a sărbătorit 150 de ani de la înființare. Spectacolul festiv găzduit de Teatrul Național a fost deschis de imnul liceului, compus în anii ‘60 de Anton Scornea, fost ilustru profesor de muzică, și revelat conducerii actuale a liceului de articolul apărut anul acesta în revista noastră. Dar pe vremea prof. Scornea nu se făceau doar 2 ore de muzică pe lună... Între elevii preferați ai acestuia s-au numărat și Luminița Vartolomei, ca și colegii noștri, frații Florin-Silviu și Octavian Ursulescu. La gala amintită au luat parte numeroși foști dascăli și elevi ai liceului, între care Pompilia Stoian, venită special din Germania, acad. Răzvan Theodorescu, Mircea Coșea, Vlad Rădescu, binecunoscutul actor fiind și coordonator al regiei spectacolului, care a mai inclus secvențe de dans și muzică instrumentală. Iată alăturat imnul pe care cunoscutul compozitor Gheorghe Dumitrescu l-a dedicat Centenarului liceului “Dimitrie Cantemir” (înainte fusese Școala medie nr. 11), în anul 1968.

✧ O inițiativă foarte frumoasă și salutară a Centrului pentru seniori al Municipiului București, directoare Alexandra Dobre. În cadrul unui atractiv spectacol găzduit de Teatrul Elisabeta, din partea Primarului general Gabriela Firea au fost acordate Diplome de Excelență unor reprezentanți de frunte ai artei spectacolului. În aplauzele călduroase ale unui public entuziast, au primit însemnele de onoare compozitorul Marius Țeicu (care n-a putut refuza solicitarea de a cânta alături de spectatori marele său

A. Dobre, S. Țăranu, M. Țeicu, S. Enache, L. Popescu-Moraru

șlagăr “O portocală”), Stela Enache (supusă aceluiași “tratament” de afecțiune și simpatie, cu “Ani de liceu” de Florin Bogardo), vocea de aur a Radio-ului public, realizatoare de emisiuni de neuitat, cum ar fi “Vineri noaptea în direct”, Lucia Popescu-Moraru, precum și o altă legendă a audio-vizualului, fosta crainică a TVR, Sanda Țăranu. Alexandra Dobre ne anunță intenția Centrului pentru Seniori al Primăriei Capitalei de a permanentiza acordarea unor asemenea distincții personalităților de mare valoare din domeniul culturii.

✧ Articolele publicate de revista noastră în ultimele luni pe marginea “Cerbului de aur” au produs multe reacții. O adevărată dezbateră s-a stârnit în ce privește prezentatorii festivalului de la Brașov. Cum unii au vehiculat și nume care n-au moderat niciodată festivalul, iată mai jos tabăra “Pro”, în care apar cei care au fost la înălțime de această sarcină și care, cu excepția celor dispăruți, trebuiau neapărat invitați pe scena ediției festive, la 50 de ani de la prima ieșire în lume: Stela Popescu, Iurie Darie, Sanda Țăranu, Valeria Gagealov, Andrei Magheru, Andreea Marin, Ramona Bădescu, Horia Brenciu, unii dintre ei nefiind nici măcar amintiți, așa cum se cuvenea. Eșecul răsunător al investiției în ipostaza de prezentatoare a Iuliei Vîntur, de la... ProTV, a continuat alegerile nefericite sau chiar gafele organizatorilor de la TVR, care în anii trecuți au desemnat ca prezentatori manechine (Beatrice Vornicu și altele), comentatori sportivi, crainici de știri... politice, actori puțin sau deloc cunoscuți, între cele de care ne amintesc cititorii și pe care noi chiar că le uitasem numărându-se Tania Budi, Bianca Brad, Miruna Coca-Cozma... Iar actorul italian Gabriel Garko, plătit cu bani grei pentru... nimic, n-a fost prima “găselniță” a producătorilor vremii, cu ani în urmă fiind invitat un VJ, Hugo de Campos parcă, la fel de cunoscutor într-ale muzicii românești și țării noastre.

Lelia PRUNDU